

imaginem. est autem imitatio actionis, & per hanc maximè agentium. Tertium verò sententia. Id autem est, dicere posse infusa, & conuenientia, quod in orationibus Politicæ & Rhetoricæ opus est. Nam prisci politici introducebant dicentes: qui verò nūc sunt, Rhetoricè. Iam mores sunt tale quiddam, quod aperit prælectionem, qualis sit in illis, in quibus non est manifestum, vtrum dicens eligat, aut fugiat. Sententia verò est in illis, in quibus demonstrant aliquid aut esse, aut non esse, aut enunciant aliquid in vniuersum. Quartum est sermonum dictio. Ac voco, quemadmodum prius dictum est, dictionem per verba interpretationem, quod & in metris, & in orationibus eandem vim habet. Reliquarum verò quinque Melopœia est maximum condimentorum. Et apparatus allicit quidem animos: sed maximè est artis expertus: & minimè proprius poëtici. Nam Tragediæ vis & sine certamine, & histrionibus est, præterea verò potentior est circa fabricam apparatus, ars illius qui scenam conficit, quam ars poëtarum. CAPVT VII.

Explicatis autem his, dicamus deinceps, qualem esse oportet rerū compositionem: quoniam iam hoc & primum, & maximum Tragediæ est. Positum autem est à nobis perfectæ, atque totius actionis esse imitationem habētis aliquam magnitudinem. Totum autem est habens principium, & medium, & finem. Ac principium est, quod ipsum ex necessitate post aliud non est: post illud verò aliud naturaliter est, aut fit. Finis contrarium, quod ipsum post aliud naturaliter est, aut ex necessitate, aut plerunque: post hoc autem aliud nihil. Medium, quod & ipsum post aliud est. Oportet igitur bene compositas fabulas neque vnde libet, incipere, neque vbi libet finire, sed vti dictis formis. Præterea verò, quoniam pulchrum & animal, & omnem rem, que ex quibusdam composita est, non solum hæc ordinata habere oportet, verum etiam esse magnam, sed non quomodo libet, nam pulchrum in magnitudine, & ordine consistit: vnde neque omnino paruū animal esse potest pulchrum, obfunditur enim spectatio, quæ prope insensibili tēpore fiat: neque omnino magnum: nō enim simul spectatio fit, sed perit spectatibus vnū & totū ex spectatione,

υπαρχειν μη τὸ πύχρον. τὸ γὰρ κελόν, ἐι μεγάλῃ καὶ τάξει ἐστὶ· διὸ οὐτε παίμμικρον αἰ πὶ γίνονται κελόν ζῶων συγχεῖται γὰρ ἡ θεωρία ἐν τῷ αἰσθητήριου χερίου γινώσκον. οὐτε παμμέγαστος οὐ γὰρ ἀμείνη θεωρία γίνεταί, ἀλλ' οἴχεταί τῷ θεῷ θεωροῦσι τὸ ἐν καὶ τὸ ὅλον ἐν τῆς θεωρίας.

A εἰκόνα. ἔστι τε μίμησις θεωρήσεως, καὶ διὰ τοῦτο τῶν μέγισται τῶν θεωρημάτων. γαίρειον δὲ διὰ νομοῦ. τὸ δὲ ἐστὶ τὸ λέγειν δυνάσασθαι τὰ ἐνόητα καὶ τὰ ἀρμότιστα· ὅπως ὅτι τῶν λόγων τὸ πολιτικῆς καὶ ρητορικῆς ἔργον ἐστίν. οἱ μὲν γὰρ ἀρχαῖοι πολιτικῶς ἐποίησαν λέγοντας· οἱ δὲ γὰρ ῥητορικῶς· ἔστι δὲ ἡ δόξα μὲν τὸ τελειότερον, ὁ δὲ ἡλιόσ τε θεωρεῖσθαι ὅποια τις ἐστίν, ἐν οἷς ἐκ ἔστι δύναντον, ἢ θεωρεῖται, ἢ φέρεται ὁ λέγων. διὸ ὅπως ἐκ ἔχρησιν ἡ δόξα τῶν λόγων. διαίτια δὲ, ἐν οἷς ἀποδεικνύσασθαι τὰς ἐξῆς, ἢ ὡς ἐκ ἔστιν, ἢ κερδοῦλον τι ἀποφαινόμεθα, τότε γὰρ τῶν λόγων ἢ λέξεως λέγων, ὡς ἄπο θεωρεῖσθαι εἰρημίας, λέξιν ἐπὶ τῶν διὰ τῆς ονομασίας ἑρμηνείας, καὶ ὅτι τῶν ἑρμηνείων καὶ ὅτι τῶν λόγων ἐστὶ τῶν ἀνωτέρων δυνάμεων. τῶν δὲ λοιπῶν πέντε, ἢ μελοποιεῖα μέγιστον τῶν ἡδυσμάτων. ἢ δὲ ὅπως, μελοποιητικῶν μὲν, ἀτεχνώτατον δὲ, καὶ ἡμῶς οἰκίον τῆς ποιητικῆς. ἢ γὰρ τῆς τραγωδίας δυνάμεις, καὶ αἰεὶ ἀγώνος καὶ ὑποκριτικῶν ἐστίν. ἐπὶ δὲ κωμωδίας περὶ τῶν ἀπεργασίων τῶν ὁρίων ἢ τῶν σκωδοποιῶν τέχνη τῆς τῶν ποιητικῶν ἐστίν.

Κεφάλαιον ζ.

Διωρεσιῶν δὲ τούτων, λέγων μὲν μὲν ταῦτα ποῖαν τινα δεῖ τὸ οὖσαιεν ἐπὶ τῶν θεωρημάτων, ἐπειδὴ πᾶσι καὶ θεωροῦσι καὶ μέγιστον τῆς τραγωδίας ἐξιστάται δι' ἡμῶν τῶν τραγωδίας τελείας καὶ ὅλης θεωρήσεως ἐπὶ μίμησιν ἐχούσης τι μέγαστος. ἔστι γὰρ ὅλον καὶ μὴ δὲ ἔχον μέγαστος. ὅλον δὲ ἐστὶ τὸ ἔχον ἀρχὴν καὶ μέσον καὶ τελευτήν. ἀρχὴ δὲ ἐστίν, ὅ ἂν τὸ μὲν ἐξ ἀνάγκης μὴ μετ' ἀλλοῦ ἐστὶ μετ' ἐκείνου δι' ἕτερον πέφυκεν ἐπὶ ἢ γίνεσθαι τελευτή δὲ πτωχαιότερον, ὅ ἂν τὸ μετ' ἀλλοῦ πέφυκεν ἐπὶ, ἢ ἐξ ἀνάγκης, ἢ ὡς ὅπποτο πολὺ μὲν δὲ πᾶσι δυνάμειν. μέσον δὲ, ὅ καὶ αὐτὸ μετ' ἀλλοῦ, καὶ μετ' ἐκείνου ἕτερον. δεῖ ἄρα τοῖς συγχεῖται δὲ μύθοις, μήδ' ὅποθεν ἐτιχεν ἀρχεσθαι, μήδ' ὅπου ἐτιχεν τελευτᾶν, δεῖ καὶ κερῆσθαι τῆς εἰρημίας ἐδέσθαι. ἔπει δὲ ἐπὶ τὸ κελόν, καὶ ζῶων καὶ ἀπαι θεωρημάτων ἀσπείρηται ἐκ πινων, οὐ μόνον ταῦτα πεταγμένα δεῖ ἔχειν, ἀλλὰ καὶ μέγαστος